

מעל במת החיון

אמש נערך הנשף הגדול לטובת ננועי הרעב באוקריינה ע"י המתדרות הנשים של תימורהי בירושלם.

קהל גדול בא הפעם כדי להשתתף במפעל הגדול והחשוב הזה ואולם התיאטרון "ציון" היה מלא במעט. רק השורות הראשונות היו פנויות, כי עשירינו ופקידינו הנבוכים — חוץ מאחדים היוצאים מן הכלל — היו עסוקים, כנראה, בארוחת-הערב ולא זכרו את אחיהם הרעבים באוקריינה.

ת. מ. מצויב העליון ורעיתי, שבשבילם הוכנו שני כפאות מיוחדים, שלחו מכתב ברכה והתנצלות שלא יכלו לבא אל הנשף מסבות בלתי תלויות בהם.

הנ' לאה זליגר פתחה את הנשף בנאום יפה ומענין ע"א מצב אחינו באוקריינה, אף הקריאה שיר יפה וסימה את דבריה בהכרת תודה לכל אלה שהשתתפו בהכנת הנשף בכספם ובעבודתם. הקהל מתא כף לאות תודה.

חודות לכחות המצוינים שהשתתפו בקונצרט, היה הנשף מוצלח מראשיתו ועד סופו.

שתי האחיות הנ' מרגרית בנטביפש והנ' ילין, הצטינו כמו תמיד בנגינתן על הכנור ועל הצ'לו והקהל לוח אותן במחיואות כפים רועשות ובקריאות: "הידד! עוד פעם!" גם קולה של הנ' צייטלין היה צלול ונעים מאד, ושיריה העברים והאנגלים, עוררו התרששות מרובה בין הקהל שלא פסק למחא כף ולקרא: הדרן!

ומר פיל שידע להתחבב על הקהל העברי בעירנו, השמיע את נגינותיהם הנפלאות של מנדלסון ושופין על הפסנתר החדש והגדול של מר קובלסקי. הקהל פונש את המנגן שלנו בשמחה ובמחיואות כפים גם כבואו וגם בצאתו מן הבמה.

בשעת ההפסקות נגנה התזמרת של בית-הנוף העורים מנגינותיה היפות, והקהל "התנפל" ממש על המזנונים היפים שהוכנו בשבילו משני עברי הכניסה של האולם ברכ טעם ומטעמים: בירה, גלידה, ענות, פירות וצעירות נחמדות שהתנדבו לדבר מצוה זה. כלן היו חמודות שרטים כחולים לבנים עם הכתבת: "לטובת רעבי אוקריינה!"

צעירות אחדות סכבו באולם עם "גורלות" ופרחים והכל: לטובת רעבי אוקריינה!

גיבר היה כי ידים חרוצות, ידים עדינות עסקו בסדור הנשף הזה וביחוד זיה מורגש כאן, לב האשה העבריה זהו העיקר...

לא יפלא איפוא אם הנשף הזה הצליח, גם בסדריו וגם בהכנסותיו. וראוי לציון כי בנשף זה שרר סדר בקהל. רק כלב אחד שלוח את אדונו הפעם—ולא רק הפעם!—עבר פעמים אחדות על "לא יחרץ"...

בסוף הנשף נגנה התזמרת של בית-הנשף העורים את שיר "התסוה" וההימנון האנגלי והקהל יצא מתוך התרוממות הנפש והתפוזר לאור הפנס המאיר שנתלה לכבוד היום במרומי הרקיע...

אכן. ראויה ההסתדרות של הנשים "מזרחי" לתהלה בעד מפעלה זה, ובראשה הנ' זליגר וכל עוזרותיה הרבות שלא ידעו מנוחה ונתנו ממצן ומזמנן להקל במקצת את הסבל הנורא של אחינו האמללים באוקריינה.